

mus kohkumisse ja verrisemisse wåårt
ahhastusse tund tulnud. Paks suits
tousis selle auksit üles, ja ühhe hobis-
ga kuuldi ka nende suurte tükide mür-
ristamist, ja nähti nago ühte puhko wal-
goldmist, ja muud ei olnud kuulda eg-
ga nähhä fui nende tükide tullokest ja
mürristamist ja föddiatte fissendamiste
healed. Sest surest Ma verrisenissest
mis püssi rohho läbbi tähti, mis Ma au-
kude sees olli põllemä läinud, olli ühhes
kohhas se Kraaw, mis kuus sulda lai ja
pool kolmat sügav olli, mullaga nattu-
pe tåidetud. Agga ei se woinud palio ai-
data. Ommeti piddi nüüd iggamees tå-
le hakkama ja omma ðonne Patsma Kol-
mest otsast hakkati liñna noudma. Mon-
ned kandsid sured pistat reddelid ja pan-
nid neid muri nale et nemmad woksid
nende peål üles minna, teised pistid om-
mad Pajonettid walli sisse ja püüdsid
nenda

nenda üles sada, iggamees Patsus omma
noud mõða.

Monned wälmad peälikkud kåsid eel
ja teised taekka járrel. Mitto ja mitto kuf-
kusid kui ülle faela üle pea mahha, agga
mis kufkus, se kufkus, mis jai se jai,
monned piddid ommeti üles sama. Kül-
lab se olleks ka pea üles ronnitud olnud,
agga rüs ja moök piddi ka peus ollema,
ja üllerwel wallide peål ellid Turkid püssi
ja moögadega neid waštowõtmas. Sen-
nits kui need si n üllerronnisiid aitasid sei-
sed alt jálle hästi tükide ja püssi last mis-
sega ja wiskasid ni palio tuld ja tulle lõsid
linna peale et pimme õ paistis Evi pääw.
Kui siis jo üks hea hulk olli walli peale sa-
nud, hækas se föddiminue üllerwel. Tur-
kid pannid wäggä tuggenwaste wašto ja
male rohwas föddis ello polest ja ei läinud
sambo Maad taggasi, waid ikka eddasii,
X 7 funni